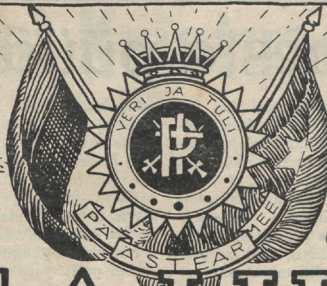

PÄASTEARMEE AMETLIK HÄALEKANDJA EESTIS

SÕJAHÜÜD

EVANGELINE BOOTH, KINDRAL

WILLIAM BOOTH, ASUTAJA

ALFRED LOCKYER, DIVIISIKOMANDÖR

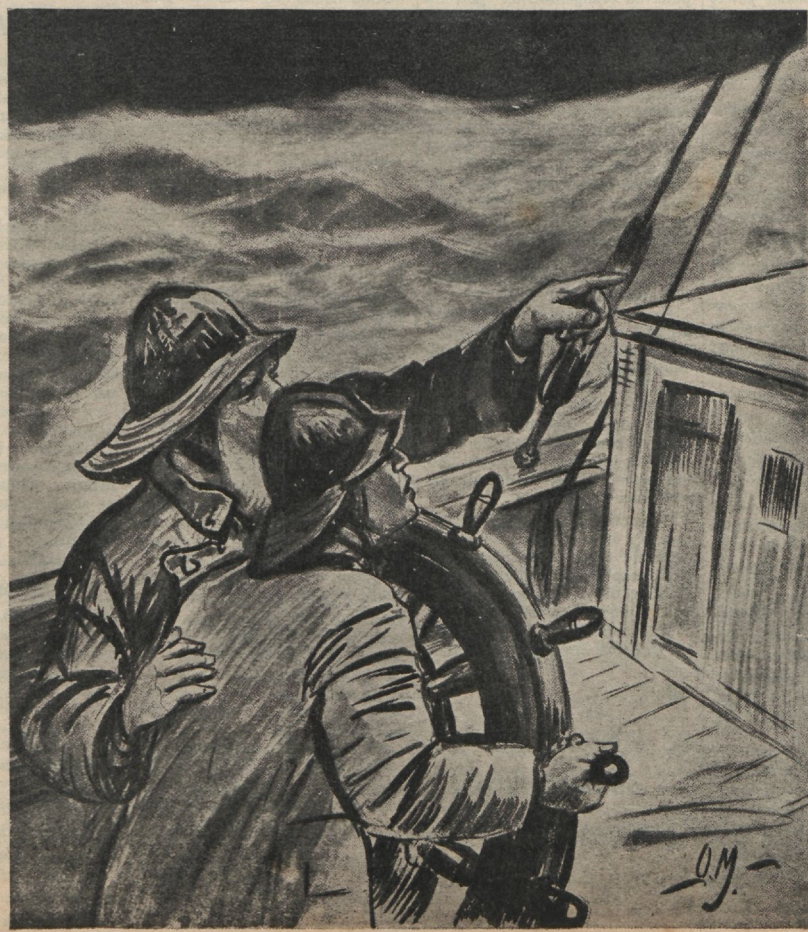
Nr. 90

Jaanuar 1937

9. aastakäik

Sea oma kurss tähe suunas!

(Kirjeldus 6. lhk.)

SÕJA-
Pääste-HÜÜD
armee

häälekandja Eestis.

PÄASTARMEE

Rahvusvaheline Pääkorter, London,
101 Queen Victoria Street,
Divitsi Pääkorter, Riga,
Palasta iela 3, dz. 5.

Juhi märkmeid.

Võtan võimaluse soovida kõigile lugejale, õhvitseridele ja sõduritele hääled uut aastat, mis oleks täis rõõmu ja õnne ning suuremat kasulikkust. Kasutagem igat võimalust, et teha hääd ja kõnelede lahkusest, ja iga mõte olgu pühas osaduses. Sel kombel omate jätkuvalt meele ja südamerahu.

Rahvusvaheliste uudiste sarjas on tähtsaimaks kindrali tegevus Kauges Idas. Meie jätkame palvetamist tema eest, et vägi ja arm oleks temaga rikkalikult.

Rahvusvahelise sekretäri, komandöri Bloweri ärakuule, kes saadab kindralilt, on komandöri W. Howard määratud meie esindajaks rahvusvahelises pääkorteris kuni rahvusvahelise sekretäri tagasitulekuni. Meie tervitame komandöri sel puhul, kuna ta oli meie rahvusvaheline sekretär enne Soome terrorooriumi juhataja kohale asumist. Hiljuti minule saadetud kirjas väljendas ta oma rõõmu töös meie eest ja meiega, ja saadab soojemaid tervitusi õhvitseridele ja sõduritele. Ta mäletab sügava rõõmuga kongresse, mida ta juhatas Eestis.

Olen rõõmus, et võin väljendada oma tänu abi eest jõulupäade korjanduse puhul, milles nii paljud teie seast astusid kaasa. Meie õhvitserid ja sõdurid abistasid meid selles pingutuses õhvirimeelset, mille tõttu meil on võimalik vaeseid toetada. Igas korpuses korraldati abivajajatele toidunäete jagamist. Lapsed said jõulukiingitusi, ja tehti kõike võimaliku meeste, naiste ja laste häaks, et neile rõõmu valmistada jõulu ajal. Võtke vastu meie tänu teie vabatahtliku abi eest.

Meie uuel korpusel Rakveres on hää edu. Avamise üksikasjad leiduvad korpusete teadetes. Mul on rõõm külastada seda keskust kuu esimesil päevil. Olen rõõmus, et tegevus on arenemas, ja usun suuremaidki asju.

(Lõpp 4. veerul.)

Inimeste püüdjad.

KUI Jeesus oli maa pääl, ütles ta ühel päeval oma järgritele: „Tulge minu järele, ja mina tahan teid inimeste püüdjaks teha.“ (Matt. 4:19.)

Suurim töö maailmas on meeste ja naiste võitmine Jeesusele Kristusele. Meie peame neile mitte ainult kuulutama, vaid me peame kasutama kõiki abinõusid, et nad selle kuulutuse vastu võtaksid ja Kristuse järgriks saaksid. Kalur ei lepi ial amult võrgu või nooda väljajehimisega. Kui ta kala ei püüa, pole ta õige kalur.

Inimesi pole kerge „püüda“. Patu võim on nii suur, ja patu iseloom nii mitmekesine. Inimese enda tahe on nii tugev, inimese süda on sageli nii kaugel Jumalast ära, et uskikukal kaluril on erikordselt raske püüda seda, kelle pärast ta palvetab ja võitleb.

Ükski töö pole nii raske kui katse päästa inimesi nende pattudest ja kurjade inimeste käest. Saatan ei loobu kergesti oma saagist, ja kui ial Kristuse teenrid püüavad evangeliseerida ja võita hingi, on kindel, et nad kohtavad tugevat vastupanu. Hingede võitmine on tõesti raske ülesanne.

Kuid ükski rõõm pole võrreldav õnnistusega või kahetsev hing Kristuse juurde. Kõnelda küsimust: Mis peam ma tegema, et saada päästetud? Tähele panna nähtavat huvi ja kartust; näha tõsist kahetsust; jälgida jänu tõesõna järele, ja siis näha, kuid hing andub Kristusele ja rõõmustab päästmise rõõmus. See kõik on äärmäkimata rõõm ja suurim õnn elus juhtida üks hing kuningate Kuninga juurde.

See õpetab meile „selgesti tähtsast asjast, et „inimeste püüdjad“ pole mitte sellistena sündinud, vaid hiljem selleks saanud. Mis tähendab siis saada „inimeste püüdjaks“? Milles seisab õppimine? Vaatleme mõningaid tähtsaimaid omadusi ühel tavalisel kalapüüdjal, ja õpime vähemalt sellest, mis vaja, et saada inimeste püüdjaks.

Pange tähele tõelise kaluri agurust. Ta on alati valvel ning otsib parimaid teesid kalapüügiks. Samuti peab olema lugu Jeesuse Kristuse tõsise järgriks, kes tahab võita inimesi Issandale.

Kui imeliselt rahulik ja kannalik on kalur, kes tund tunni järele

ootab kaldal saaki. Täiesti võimatu oleks püüda kala, kui puuduks kannatlikkus. Veel rohkem on see tõde Jumala sulase suhtes, kes soovib võita inimesi Kristusele.

Päeva jooksul peab kalapüügil sageli muutma vahendeid ja viise. Iga erinev kalalik nõuab sage- li erinevaid püügiiristu, samuti oleneb palju paigast ja olukordadest.

Kõik see eeldab taktitunnet. Mõeldes vaimulikule kalapüügile, peab tunnistama, et siingi on peasajaks taktitunne. „Aga Issanda sulane ei pea mitte riidema, vaid lahke olema kõikide vastu, kes kõlbab õpetama, kes kurja võib kannatada, kes tasase meelega juhatab neid, kes vastu panevad.“ (2. Tim. 2:24, 25.)

Issand Jeesus Kristus võib ja tahab varustada meid vaimsele kalapüügile tööle. Ta ise oli suurim hingede võitja oma maapealsetes elus; sellepärast on ta nüüd valmis õpetama meidki sellele õnnistussõnale tööle.

Mida nõuab siis Jumala sõna meilt hingede võitmise töös? Me oleme teadlikud oma kohustusest „püüda“ inimesi. Me oleme ka pannud tähele mõningaid vajalikke omadusi vaimlises kaluris. Meid vaimustab ja virgutab Issanda töötus teha meid inimeste püüdjaks.

Nüüd vaatleme tähelepanelikult oma suhtumist. Temasse ja tingimusi, millistel me suudame olla „täiesti kõlbulised ja tõesti valmistatud kõige hea tööle.“ (2. Tim. 3:17). Vastus leidub sõnadest: „Käi minu järel!“

Käia Kristuse järele tähendab oleneda tema armust, ja hingede võitja ei suuda midugi teenida Jumala riigis, kui ta täiesti ei ole ne Jumala armust, mis teda ta töös varustab, kaitseb, juhib ja õnnistab.

Järelikumaine sisaldab eneses alati kullekust ning sellepärast, „mis ta ial tüleb teile, seda tehke“. Issand nõuab igatühti, et ta teeks võimalikult rohkem hingede võitmise alga. Ei piisa veel sellest, kui elad vaikset elu ja olgugi väga õnnistatud. Lisaks sellele peab olema tunnistamise sõna huulil ja püüd juhtida teisi Tema juurde.

Otsustagem siis olla, Tema armu läbi, inimeste püüdjad!

Sinu ja minu kutse.

MEIE laev peatus ühel öhtul suurlinna sadamas. Ma istusin kajutis ja valmistusin magama minemisele, kui vali hääl kostis läbi õhu: „Üks mees on kukkunud üle parda!“ Võtsin oma lambi, jooksin kajutiakna juurde ja hoidsin lampi klaasile nii ligilad kui iganes võimalik, nii et valgus võiks langeda tumedale veele.

Väljaspool kuulsin veesulistamist ja rõmsaid hüüdeid: „Me saime teda kätte! Siin ta on!“ Jooksin ruttu laele, et ligemalt kuulda mehe päästmisest, ja siis kuulsin oma imestuseks, et valgus minu lambist aitas neid leida õnnetat.

See väike kogemus on mulle alaliseks meeldetuletuseks Jumalalt, et meie peame tegema kõik mida võime inimeste päästmiseks, ükskõik kui vähesena see ka ei näi. Jumal võib õnnistada meie tegevust. Minu ja sinu kutse kui kristlastel on — olla päästava valguseks aja hädaohutudega täidetud merel.

„ÜTLE: HALLELUUJA!“

KEEGI ajakirjanik, kes osa on võtnud Päästearmee rahvusvahelisest kongressist ja leidnud salvatsionistides erilist õnnelikkust hulka, kinnitas, et ta leidis nende rõõmu saladuse väikesel juhtumisel läbi, mis ei seisnud kavas.

Kui ta seisis saali pääsissekäigu trepil, nägi ta kedagi salvatsionisti tulevat väikesel poisiga, kellel oli samuti seljas punane särk. Poisike kukkus. Kui isa aitas teda uuesti jalule, oli poisil pisarad silmas ja väikesel näol oli väljendatud kurbust. Isa võttis poisil kinni lõua alt ja ütles: „Ära nuta poeg; ütle: halleluuja!“ Poisike vaatas isale ja kogele: „H-h-halleluuja, i-isa!“ ja siis säras ta väike nägu jälle kui päike.

Ajakirjanik ütles, et kui kristlaste usk paneb neid hüüdma halleluuja, vaatamata pisarale, siis see ei ole sugugi ime, et nad on nii rõõmsad ja õnnelikud. Ja tal oli õigus.

JUHI MÄRKMEID.

Algus 1. veerul.

Komandör-Int. Davis, rahvusvaheline vaimline võitleja, juhatas koosolekuil igal maal Euroopas, hiljuti sooritades reisi Rootsis ja Norras. Komandör külastab meid aprillikuus erilise riinnaku puhul, ja me usume, et tema tulek on suure ja igavese tähtsusega. Paluge nende ettevõtte enda pärast. Komandöri külastäigu üksikasjad avaldatakse lähemal ajal.

Jumal õnnistagu rikkalikult meid kõiki ja olgu eelolev aasta parim, mida teie võite näha.

„SÕJAHÜÜD“ soovib kõigile oma lugejale
õnnistusriikast ja hääd uut aastat.

Meie soovime ka eeltuleval aastal olla teile vaimulikuks abiks ja juhiks eluteel.

Elada Kristust.

KEEGI vaene naine sai sõna kuulutamise läbi päästetud. Tema korteri kõrval olevas toas elas hirmus naisjoodik, kes oli rahurikkujaks ja käratõstjaks kogu majas, nii et keegi ei soovinud meeldida kohata teda. Usklik naine, kes oli loomu poolest tagasihoidlik ja kartlik, ei julgenud rääkida temale Issandast, ta võis ainult „elada Kristust“ tema nähes. Aga ta tegi seda nii ilusal ja armsal viisil, et see äratas õnnetu joodiku tähelepanu. Mõni aeg hiljem, kui mõlemad naabrid kohitasid üksteist, astus joodik naise otse uskliku naise ette, vaatas tolle silmitsel silmadesse ja ütles: „Kas ma võiksin ka saada natuke osa sarnasest usnust, kui teie olete saanud süäl selles palvemajas?“

Nüüd võis usklik naine rääkida temale päästmisest. Samal õhtul läksid mõlemad naabrid koolula elavalt sõna. Ja ei võtnud karta aega, enne kui ka tema, kes emm olnud hirmuks kogu oma ümbrusele, sai uueks inimeseks Kristuses ja hakkas „elama Kristust“.

Sa tunnistad ennast olevat kristlane, aga kas sa elad ka Kristuse sarnast elu? Kas kõik sinu ümbruses võivad näha selgesti, et sa oled uus inimene Jeesuses Kristuses? Peatu selle küsimuse ees.

Varijatud kivid.

KEEGI noor usklik Oxfordi üliõpilane tundis kutses minna misionärvälale Aafrikasse, Tema sellisilised, kes pidasid temast palju lugu, katsusid teda üle rääkida, et ta ei läheks sinna.

„Kasuta oma aendeid ja saa milleski,“ ütles üks. „Mõtle oma vanadele haiglastele vanemale,“ ütles teine. „Ja liidma, mida sa ei suuda välja kamatada,“ tähendas kolmas. „Kristlik Aafrika on täiesti mõtetu kätte saada,“ arvas neljas.

Aga noormees oli teinud oma otsuse; tema kutses oli püha.

„Ma usun, Aafrika võib saada päästetud,“ ütles ta. „Aafrika võib saada kristlikuks, aga ma võin kindlasti uskuda, et minuaga juhtub just samuti nagu silla ehitamisel. Teie teate, et enne kui alus muutub kindlaks ja usaldusväärseks, peab peitma maasse palju kivisid. Kui nüüd Jumal soovib, et mina oleksin sarnane varijatud ja peidetud kivi, siis ma olen häatahtlik. Kui tööd on vaja kord lõpetada, siis sel peab olema ka algus.“

Päälle üheastase vahva ja ennast-ohverdava töö paganate seas suri noormees kangel om sõpradest ja omastest.

Oh... need varijatud kivid! Kas sul on kaastunnet nende vastu, kui kohtad neid oma eluteel? Võib-olla see ei ole nii kerge, sest nad kunagi ei püüa äratada teiste tähelepanu. Selle asemel nad valivad omale valikset elu Jumalale andudes ja püüdes olla teistele õnnistuseks. Nad on

Kodu Kristusele!

KUI sageli ei räägita abielust väga kerglasel toonil, ja samuti on kõnelus enne ja pärast laulatuseremoniid teatud astmeni pääliskaudne. Aga sarnane sündmus on liig tõsine, et sellele vaadatakse uudishimuliste silmadega; et pühitsematud keeled räägiks sellest kerglasel toonil. Abielu peaks algama tõsisusega, järele mõeldult ja Jumala kutses.

Siiski kahjuks on mitu korda Jumala tumustamine ainult silmapilgul, kui käed ühendatakse kirikuõpetaja poolt või kui palutakse, et Jumal õnnistaks ühendust, mille kohta Ta ei ole võinud öelda midagi.

Võib juhtuda, et üks pooltest on kristlane, kuid ometigi annab oma isiklikule mugavusele eestkätt ja võib alata oma abielu ilma et mõtleks oma väljavalitu seisukorrale Jumala ees.

Kui mitmed ei ole tänapäev kibedus kurvastuses just sellepärast, et nad ei ole pannud tähele kasku: „Ärge vedage mitte ühes ikas uskumatut rahvaga“ (2. Kor. 6:14) või jällegi nende oma vaimulik kogemus muutub nõrgemaks.

Aga kui mõlemad abielupoolel on „ühendatud Issandast“, siis nende uut vahetorda peab ka pidama üleval Issandast, kui nad tahavad kinditada üksteise käsi Jumalale, ja olla üksteisele abiks, mitte takistuseks usuteel.

Kui tähtis on pidada õiget ühendust Jumalaga, astudes vastu perekonnaelu keerdumisele.

Kuidas võivad vanemad pidada õiget vahetorda lastega, kui nad ise ei ole õiges vahekorras Jumalaga, oma Isaga? Kas teie, armad vanemad, näitate Jumalat oma eluga sarnasel viisil lastele, et nad nemd juba oma elu algusel valiksid oma isa ja ema Jumalat ka oma Jumalaks ja tuleksid paigale, mida nimelatakse Kolgataks? Kas meie, kui vanemad ja noorsõju-

valmis jätma materjaleid häädusi ja elama teistest unustatud ning tähelepanematult, ttle püüd: kas sulle ei ole paista, et sarnased inimesed on suured?

Igatäh peaks see sundima meid järele mõtlema.

Ära ole alati rahulolemata! Ära mõtle alati sellele, mida võiksid kätte saada! Ära kaota julgust, kui sul ei ole võimalust saada, mida soovid. Ära tunne end haavatuna, kui sulle näib üks ja teine kord, et pead olema kõrvalisel kohal! Tunusta teiste edu just samuti nagu soovid, et sinu edu tunnustatakse, ja — meie peamiseks paluma Jumalalt, et ta õpetaks meie kunsti alandlikkusele ja ennast-salgavale elule! Seda on küll vaja! Ja Jumala sõna ütleb, et kes arvestab Kristusega kui Egiptuse rikkust suurema varandusega, võib rõõmestada tasu üle.

(Ebreia 11:26.)

Mis Jeesus on minule!

OLEN ma haavatud? Tema on mu tervendav palsam. Olen ma haige? Tema on suur arst. Olen ma vaene? Tema on mu rikkus. Olen ma näljas? Tema on elav leib. Olen ma alasti? Ma võin riietuda temaga. Olen ma võlgedes? Tema on mu eestkõstja. Olen ma pimedes? Tema on päike. Olen ma kõikuv? Tema on mu kalju. Heidetakse mind siia-sinna murede mässavai laintel? Tema on mu kindel ja püsiv ankur. Kas minu päale kaevatakse? Tema seisab mu eest. Igas olukoras täidab ta alati minu tarvidusi.

Teretulemast!

Kõik lapsed, kes ei ole veel sissekirjutatud üheski pühapäevakoolis, on südamlikut tervitatud Päästarmee grupikoosolekuile igal pühapäeval igas korpuses.

Ükskõiksus.

„Mis teie teda kuulatte?“ (Joh. 10:20).

Ükskõiksus Jeesuse vastu on halvem kui avalik vastupanek. Sest vastupanija osutab Jeesusele natukenezi au, aga ükskõikne mitte sugugi. Vaenlane näeb Jeesuses kedagi, kes on väär, et tema vastu võideldakse. Ükskõiklasele on Jeesus nagu surmud, või üks, kes ei ole väärt, et teda üldse pennakse tähele. Sellepärast on avalik vastupanija sümptsem kui ükskõiklane tunnistaja, ja esimese vastu tumene enam au kartust kui viimase vastu. Sest fakt on, et vihkamine on armastusele palju ligemal kui tasakaalustatud ükskõiksus. Vihkamisega võime parem ajada juttu kui ühise ükskõiksusega.

Oh, et meie rahvas tahaks nagu kunagi enne kuulda juttu Issandast Jeesusest! Ükskõiksuse ajad peaksid juba ammu olema möödunud, ja tema, kes on „paganate valgus ja Israeli kiitus“, peaks omama esimese koha meie mõtteimas. Ja küsimusele: „Mis pärast kuulatte teie teda?“ võime vastata: „Tema on igavene elu sõnad.“

järele.“ Kas see sõna on meie sees? „Ma tunnen teda seepoolest, et ta võtab oma lapsi ja oma peret käsikida, kes pärast teda on, et nemad peavad hoidma Jehoova teed.“ (1. Moos. 18:19.) Kas Jumal võib sarnaselt arvastada ka sinuga?

hatajad, oleme varjul meie ülestõusnud Issandast, ja elame „kui kohus on Issandast ees kõige tema meelehääks, ja vilja kanda kõige hääl töö sees, ja kasvada Jumala tundmises“ (Kol. 1:10)?

Kuidas me võime oodata sõnakulmist, oma lastel, kui meie ise ei ole sõnakulmikuks temale, kelle tahtmine on teatudud meile tema oma sõna läbi? Ja kuidas võime oodata, et meie lastel oleks suurem arusaamine kui meil endal, kui nad näevad, et paneme suuremat rõhku kaduvusele ja ajalikkudele asjadele end elus? Mis mõju on jäetud vanematele, kes püüavad panna oma tahtmist maksma brutaalise vägivõngaga? Ja kui mitmed lapsed ei saa karistust järele, aga mitte sõnakulmatu teo eest? Millise halva mõju see jätab lapse õigustundele ja kõlbisele arusaamisele! Dele ei ole vaja imestada, kui laps harjub vaatama elule nagu loterile ja teeb seda õnnemänguks! See on tähtis tööle last suhtes. Kui terased ei ole nende silmad nägema lahkelisid oma vanemate põhimõtetes, ja kahjuks nad õpivad sageli tarvõtama seda ka enese kasuks.

Ja kui väga hoolikad peame olema, ja mitte kasvatada oma lastes ulakust meie oma rumaluse läbi, riietades neid liiga uhkesti, paneme erilist rõhku nende välimusele või tõeses esile mõnd nende vaimuannet. Kuis ei rõõvita lapselt tema alateadlikku ilu, rääkides alati lapse tegudest ja ilust? Kui valus on näha iseteadlikku last, kes kõneleb ja tegutseb oma vanemate järele!

Kes meie seast ei ole tunnud teatud määral häbi ja valu, kui meie juuresolekul karistatakse last tema lapselikul vea või arusaamatuse pärast? Oh, vanemad ja laste hooldajad, ärge ütlege lastele teravadi sõnu ja ärge lõõge nende teiste täiskasvanud inimeste ees, see annab noorte pälgele häbipuna ja paneb mitmeid vapustatud närvidelga karjuma protestimiseks.

Kui õpetaja „pani lapsukest nende keskele“, siis laps ei hõbenud oma tehtud vigade pärast. Ta ei alaviirtusta lapsi. Samuti ta ei tahtnud tõsta esile lapse ilu või aendeid. Aga teda pandi sinna, et vanemad õpiksid temalt alandust.

Kui väga vähe on kallihimulisi aastaid, mil võime tõesti nimetada lapsi meie oma lasteks! Kas me tarvitame oma võimalusi kõige kasulikumalt, enne kui lapsed lahkuvad kodu õhkkonnast, minnes kooli ja tulles uute mõjude piirkonda? Vastus küsimusele: „Miska teeb noor inimene oma teeraja selgeks?“ on vastatud Lauliku poolt järgmistes sõnadest: „Kui ta ennast peab sinu sõna

Laul, mis kütkestas teda.

Ümberpöörnu tunnistus.

MARET kasvas üles häas tööliste kodus. Ta vanemad olid edasipüüdnud kohuseid täitvad inimesed; neil olid tema kohta suured lootused kõige oma üheksa lapse seas. Aga, oh, enne nad said läbi elada palju kurvastusrikkaid aastaid. Kui ta sai täisealiseks, valis ta omale seltskonda, kes viis teda sageli restoraaidesse, millistest ta harilikult tuli koju purjus ooteks. Ta vanemad palusid teda sageli, et ta lõpetaks seda, aga vastus oli: „Kui ma olin väiksem, pühade ajal ja seltskondades siin kodus, teie sageli käiskisite mind maista, mis teile omale meeldis. Nüüd ma olen täiskasvanud ja otsustan ise, mida ma tahan, ma valvan ise oma järele ja ei saa kunagi enam joobnuks.“

Aga kahjuks muutus Maretile alaliselt raskemaks pidada oma töötust; asi läks ikka hullemaks, suureks kurvastuseks ta vanemale ja õdedele-vendadele — ja mitte sugugi vähem talle enesele, sest ta mõttes üsna tõsiselt lõpetada kõlgega. Aga kanged joogid võtsid ülekätt, ja tema võitles meelt heites. „Kuidas võiksin vabandada sellest?“

Ta töötas kord korralt, kuid murdis need jälle uuesti.

Ühel päälõunal, minnes mööda linna tänavaid, kuuleb ta muusikat ja laulu kuskilt saalist. Ta peatub väljaspool ja kuulatab. Midagi liigutab ta südant ja ta ohkab: „Oh, et ma võiksin olla nii vaba ja laulda nii rõõmsalt kui nemad!“ Ta läheneb uksele. Just sel silmapilgul läheb keegi saali ja ta võib näha läbi ukse otse platvormi, mille taga seinal on maalitud suurte valgete tähtedega: „Kes minn juurde tuleb, teda ei taha ma mitte välja lükata.“ — Oh, kuidas see räägib temale! Ta muutub ikka rahutumaks ja otsustab minna sisse.

Sõna, mida räägitakse, jõuab tema südameni ja ta mõtleb: „Mispärast pidin ma tulema siia? Õnnetu olin ma juba enne, aga nüüd on veel halvem. Ei tea, kas ohviterid mõistavad, kuidas minuga on lugu? Mida ütlev kõneleja? Arm? — Päästmine pattudest? — Jõud võidurikkale elule! — Oh ja, see on just, mida tahaksin omada; aga kuidas? Olen katsunud nii mitmel korral parandada end.“

Siis kuuleb ta uuesti: „Kui sa tahad anda end Jeesusele, teeb ta sind uueks inimeseks, ta loob midagi uut sinus.“ — Värisedes tõstab ta üles oma käe, tunnistuseks, et soovib saada päästetud, läheb ettepoole ja alandab alandlikus palves. Päästeohvitser läheb ja palub temaga. Särvava näoga tuli ta õhtul koju ja ütles: „Oh, ema,

Jagamatu eesmärk.

Kirjutanud major A. W. LOCKYER.

„Ehe asja ütlen mina: ma sirutan ennast sinna poole, mis ees on.“ (Vilip. 3 : 13, 14).

KOLM järku sisaldab meie elu, mineviku, oleviku ja tuleviku. Nii sageli me võtame üsna lihtsalt iga uut päeva, unustades teie päevadest; hoolimata mõjust, mida meie tegevus avaldab sel päeval, minnes vaid edasi isekal teel, mis lõpeb

oma laulus 90, salm 9. Kui meie elu-käik on lõpul, kes arvestab siis meie tegevuse, nad on teistele ainult hoivatavaks märgiks ühest raisatud elust.

Minevik on möödas. Kuid arvatame ta jälgi kasulikust otstarbeks. Õpime mineviku eksimustest astuma otse, endiste komistuste asemel; otsime meie jalad õiguse teerada, endiste kuristikkude asemel ja olgu mineviku kogemused meie tuleviku juhisteks.

Major A. W. LOCKYER.

kord ränga pettumusega. Ometi oleks võinud olla teisiti.

Minevik on möödas. Ei lein ega nutt too seda enam tagasi. Hülite: „Ma sooviksin veel kord oma aja tagasi.“ ei saa tuua tagasi veedetud aastaid. Kinnipüüdnud on nooruse hetked, võimatu on teha olematuks möödnud päevade vigu ja eksimusi. Mis möödas, on möödas ja on kustutatamatult kirjutatud ajalukku. Mõnede inimeste elulood kaunistavad meie maa ajaloomaaramate lehekülgi, ja nende eksimused on jäänud igivanadeks, kuna iga uus inim põlv on lugenud nende lühikeste elugade vigu ja eksimusi. Võib-olla pole meie elulood nii tähtsad, et meie nimeid saaksid jäädvustada ajalukku, seepärast kujutleme me koha, et meil pole mingit tähtsust eneste ega teiste suhtes. Kuid igalüks meist kujundab ajalugu. Meie isiklik elu on ajalugu. „Meie lõpetame oma aastad jutu viisil,“ nagu ütlev Taavet

olen nii õnnelik, olen päästetud! Olen annud oma südame, oma tahtmist ja kõik Jeesusele, ja nüüd tema juhatab mind iga päev.“

Oled sina, armas lugeja, samas olukorras? Püüd sa parandada end oma jõuga? Sa teed seda asjata. Otsi jõudu ristis juures Jeesuselt, siis saab su silda rahu.

Minevikku ei saa teha olematuks, või muuta, või tuua tagasi, mispärast peaksime võtma oleviku suurema tõsiduse ja hooliga, kinkides sellele vajalike tähelepanu.

Tehakse otsusi rahvaste ja valitsuste poolt, mis määraksid kindlaks lugematute miljonite õnne. Ikka jälle põlvivad juhid kindlustada rahvaste tuleviku ja kujundada seda paremaks minevikust. Sama võib öelda üksikutest. Käesolev päev on otsustamise päev.

Möödnud saajandil jalutas ühel päeval Ida-Londoni rüüpsel tänavail keegi jõukas ja terviseküllane noormees, kui ta nägi pilti erakordsest porist ja mustusest. Rahvamaja ees mängisid poris, vandusid ja riddlesid kaks väikest last, kuna kolmas lamas lapsevankris ning uksest astusid tänavale mees ja naine, riided ja sõimatus. Ilma põhjusest läksid nad kohe laste kallale. Kõhklemta astus noormees vahele, lahutas riidelejad ja seadis rahu jalale. Tõsiselt manitses ta neid loobuda alkoholist, mis põhjustas nende häda, kui ta silm langes ta oma nimele, mis seisis rahvamaja ukse kohal suurtes tähtedes. See oli ta isa äri, suurem õlleäri, mis põhjustas praegu nähtud kurja. Seistes tänaval keset elu, töötas ta loobuda oma pärandusest, jätta kodu ja pühendada

oma elu meeste ja naiste päästmiseks, kes hukkusid alkoholi mõjul.

See noormees, kelle nimi oli Char- rington, loobus jäädavalt küllusest, jõukusest ja kohast ning otustas sel tunnil Londoni tänaval tuhandete inimeste ja ka oma saatuse kasuks.

Aastaid see noormees töötas alam- kihil seas, toites vaeseid, kuulutas evangeliumi hüljatule, avades haig- la, varustades iga nädal näljaseid ta- suta toiduga ja andes varju kodutule- le. Ida-Londonis oli ta nimi seotud aususe, lahkuse, armastuse, hülse ja erilise kaastundega jookidule.

Andes töotuse toitel päeval, põlnud noormehel aimugi oma otuse tule- mustad. Ta oli vaid näinud mineviku hirmsaid tagajärgi, ja oli otsustanud muuta tulevikuks inimeste elu pare- maks. Ta suri mõni aeg tagasi ja tu- handed võtsid osa tema matustest, kui tunnistus tema suurest armastu- sest joomarite ja teiste patuste vastu. Tänu mees saatsid erinevad rahva- klassid teda ta viimsele puhkepaigale.

Tarvitage olevikku ja võimalusi, mis teile antud Jumalast, otsustades teenida kaasinimesi ja viies nende süd- demetesse Issanda rõõmu.

Pauluse ütles Vilipi rahvale manab meile esile jooksu selle ärevuse, pet- tumuste ja tasuga. „Ma sirutan en- nast sinna poole, mis ees on“ — ja selle taust on võitja kroon. Paulus unustab mineviku, nimelt juua läbi- käidud jooksutee, mis on nõudnud oma pingutuse ja jääb muutmattult seljataha. Nüüd pöörab ta kogu oma tähelepanu, hoole ja energia ülejäänud jooksule, et Issanda käest vastu võtta tasu.

Käes on uue aasta esimene kuu, selle võimalustega nagu avar, kuid puutumatult valge lumevill. Uus aasta, mille jooksul meil on võimalik uuesti võtta kätte seisukohad, millesse meid on tõuganud meie mõtted ja teod.

Meie ei saa teha minevikku olematuks, kuid tulevik jääb meie kujun- dada.

Ma palun teid pöörata tõsiselt tähe- lepanu oma elule. Paulus ütlev 2. Kor. 6 : 2: „Vaata, nüüd on õige armas aeg, vaata, nüüd on õnnistuse päev.“ Olevik on tõsine otsustamise aeg.

Uus aasta koidab ja Jumal kutsub järgnema tema juhtimisele eelseisval ajal. Kas teie ei tahaks ka täita Pauluse käsku ja sirutada etteantud ees- märgi poole? Hiljem ütlev Paulus: „Ma olen head võitlemist võidelnud, ma olen usku kinni pidanud, seepärast on õiguse kroon mulle talle pandud.“

Paulus arvas kõik pühimeks Kristu- tuse pärast (Vilip. 3 : 7), ta loobus pühimusest, lootusest ja igatsusest, et saada osa Kristusega, et Kolmainu armastus ja ligiolu ilmutaksid talle Jumala riigi saladusi. Tema ainus elu- mõte oli tema kutsumise kõrge ees- märk.

Iial ei taotlenud Paulus kaht sihti,

(Lõpp 5. ltk.)

Jagamatu eesmärk.

(Algus 4. ltk.)

midagi muud ei rahuldanud teda, kui „olla leitud temas“ (Vilip. 3 : 9). Miski muu polnud ta elus nii tähtis, kui „tema ülestõusmise vägi“ (s. 10). Unustades isiklikud kannatused, igatsetes ta saada osa Kristuse kannatustest, et omakorda saada tema surma sarnaseks (s. 10).

Pauluse eesmärgiks oli jälgida ühele jagamatule eesmärgile ja see viis teda sageli hädaohtudesse, kus teda pekseti, visati kividega jne. Lugege 2. Kor. 23—28. Milline suur kannatus-ete nimekirj. Sina ja mina pole kogenud mitte veeranditki sellest.

Näija valud, vangistuse piinad mõjusid küll ta ihule, kuid ei puudutanud vaimu. Vanglas oli ta veel tugevam, needituna Rooma sõduri külge oli ta palju jõukülasem, ta nägemused selgemad suure viletsuses, ta elul oli suurem mõju just siis, kui ta oli eraldatud kaasinimestest. „Sest ma olen õppinud seea, mis mul on, rahul olema“ (Vilip. 4:11). Selline võit oli võimalik ainult ühenduses Kristusega, kellele ta oli annud oma elu.

Kas teiegi ei tahaks aastal 1937 taotleda oma elus vält üht jagamatut eesmärki? See võib tähendada teile kannatust, sõbra, koha ja kuuluse kaotust, tagakiusu ja valesti mõistmist, kuid see viib teid eesmärgile.

Siruta edasi ja jõua rahusadamasse. Siruta välja uskliku ja mine edasi jagamatu sõdame ning meelega, unustades mõõdund jooksu, mida ei saa enam muuta, ja käi tulevikus ainult Kristuse järel. See üksi võimaldab kõige paremini teenida inimkonda.

Ühtasja on vaja: Käi Kristuse järel, ta juhib õieti su teerada ja kõik läheb hästi.

Sa ei peaks —

Kunagi unustama paluda Jumalat igal päeval ja lugeda oma piiblit.

Kunagi tasuma kurja kurjaga.

Kunagi olema sõnakulmata oma vanemate vastu ja neile, kes su ülemus.

Kunagi põlgama kedagi, sellepärast, et tal on viletsamad riided kui sul.

Kunagi tegema midagi, millest su südamestunnetus ütleb, et sa ei peaks tegema.

Usu jõud.

Kirjutanud proua kindral Higgins (erus).

„sujaks saab neile, kes teda otsivad.“ (Heebr. 11:6.)

Kui hea on kogeda igal ajal, kas viletsuses või jõukuses, et on olemas elav Jumal, kes jätkuvalt on huvitatud inimelust; kes mõtleb, toimib ja tunneb; kes kurvastab patu ja selle tagajärgede üle; kes õnnistab, kaitseb, annab nõu ja juhib inimesi, kes tema sarnaselt vihikavad kurja, armastavad õigust ja toimivad selle järele.

Maailmas on mitu inimklassi, kuid piiblis leidub vaid kaks — head ja halvad. Need on uskuja ja kahtleja. Ühed, kes elavad Jumala meeleheaks.

Ilma usuta ei või teie Jumala meelepärast olla. Midagi ei kurvasta Jumalat nii, kui kahtlus tema rahva südamas. Meie, kes oleme lastevandamete, teame, et meie lastel on võimalik olla meie meelepäras. Milline rõõm täidab meie südameid, kui nad arenevad nii nagu meie neid õpetasime, palve, lootuse ja igatsusega.

Sama tõeline on võimalus olla Jumala meelepäras. Ta pole karm õpetaja. See on tema meelepäras, kui meil peab selikus usus ja lihtsuses paneme oma patukoorma tema jalgele ja kahetseva südamega otsime talt andestust usu läbi. Kuigi see usk on väike nagu sinepiivake, kuid kui peame sellest kinni, vaatame Issandale, toetume tema tõotustele, siis kasvatab ta meie usku, et me ikka enam iurudume temasse.

Jeesus oli väga otsekohene oma õpetuses usu üle. See oli tema, kes ütles: „Kes ei usu, teda peab hukka mõistama.“ (Mark. 16:16.) Mitu korda kõneles ta uskmatusse hävitavast mõjust ning ikka jälle selgitas ta oma kuulajale, et peasi, mis teeb meid tugevaks võitlusele ja tööle, kuhu ta meid ise kutsunud, on elav usk Jumalasse.

Usul on imeline mõju, mis kihutab meid tegema õiguse tegeusi. Kui inimene omab usu, siis on tal ka palju sihte, millede saavutamiseks ta rakendab kogu oma jõu; veel on siis

inimene väga lihtne käitumises; isekus on taandunud suurema armastuse ees; ükskõiksus on muutunud ammutamata energiaks.

Inimene täis usku on tark nõuandmises ja lahke teiste vastu. Hirm temas on surnud. Kõik muud püüded ja soovid on kadunud hingest, milles säravalt põleb usulamp. Me näeme, millise vaevaga Jeesus õpetab mõistet usust. Ta nõudis usku kui tähtsamat asja uskliku elu arengus. Tema käsk oli: „Uskuge Jumalat“ (Mark. 11:23.)

Seltsilised, vaadates tagasi teie mõõdund aja Jumala teenimisele, oli see siis pikk või lühike, eks ole tõi, et Issand ikka tasus õnnistusega armus ja väes, üle meie usu. Kas mitte see fakt ükski juba ei peaks kinnitama teie usku temasse, kes pole ial teid unustanud.

Meie peame uskuma Jumala tõotusi. Milline julgustus kõlab meie armastatud asutaja, kindral William Booth'i sõnust: „Jumala tõotused on kindlad, kui Teie ainult usute!“ Kuuskümmend kaheksa aastat ta uskus ja veendus, et Jumal on ustav, kes on tõotanud (Heebr. 11:11), ja need lugematud tõotused on kõik meie, igapähele meie seast. „Ei ole maha langenud üksainus sõna kõigist häist sõnust, mis Jehoova, teie Jumal teie pärast on rääkinud: kõik on teie kätte saanud, ei ole sest üksainus sõna maha langenud.“ (Jos. 23:14.) Usu ja hakka Jumala sõnast kinni!

Kuidas suhtuda ususse, kui Jumal haarab tugevasti meie ellu? On võrdlemisi kerge usaldada, kui asjad lähevad meie meelt mööda ning teostuvad meie ootused. Kui aga sünnib vastupidiselt, kui meid tabavad ootamatused, kui kogeme pettumust või kurbust, või üksildust, või kaotust — just siis peame vaatama Jumalale ja ikka veel uskuma temasse. Jumal on ligi isegi siis ning tahab ilmutada seda suurt tõsiasja omal viisil, et Jumala teed pole meie teed, kuid Jumala teed on alati parimad!

Oo, seltsiline, kuidas on lugu sinuga? On su usk tume? On su usulek juba kustumas? Kui nii, siis ärka veel täna! Pane tähele Jumala manitsust Timoteusele: „Ära ole hooletu armuanni pärast, mis sulle on antud.“ (1. Tim. 4:14.) Lase välja paista oma usk Jumalasse ning

(Lõpp 6. ltk. 4. v.)

Valik teenistusele.

„Ja ei ühegi juurde nende seast ei läkitatud Eliast, kui aga Sarepta linna, Sidonia maale, ühe lesknaise juurde.“ (Luuka 4:26.)

DUUKA evangeeliumis antakse meile ainet, mille üle Kristus kõneles oma esimeses ja viimases jutluses oma kodulinnas: see äratas sellist sensatsiooni, et Natsareti rahvas püüdis surmata teda, heites teda mäest alla. Need kitsarinnalised inimesed olid temale vihased, sellepärast, et ta rääkis, kuidas Jumal valis oma suurele teenistusele kellegi pagananaise.

Israelis oli palju lesknaisi, kellel oli palju enam võimalusi teenistamiseks kui Sarepta linna lesel. Nendad olid kaasa arvatud Mooses lepingus, aga ükski nende seast ei olnud võimas kohtama tarvidustega, kui prohvett Eliast vajutas toitu, peavarju ja seltsi.

Teenistusele valiti pagannaisid väljaspoolt Israeli jõukusest ja Abraamile antud tõotusest. Kurjatus sellest loost on püsinud aastajärgidele ja tuletatakse meelde veel siis, kui aeg on lõpetanud oma raamatut.

See üleskirjutis evangeeliumis on lehekülj euraamatust. Meie võib-olla imetleme, mispärast Jumal on valinud oma teenistusele kedagi vaest naist, kuma meist, kes arvame end olevat palju kohasemat selleks, ei ole pandud tähele. See on sellepärast, et uhkus ja enesest lugupidamine on takistanud meie sidamets armutööd.

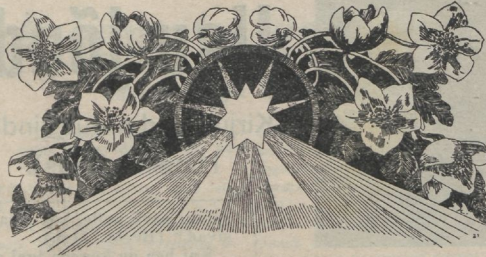
Sellel naisel olid iseloomujooned, mis pidasid vastu olukordade läbikatsumist. Tal pidi olema väga suur usu täbikatsumine, kui prohvett palus teda jagada temaga oma viimast koogikest ja õli natukest.

Keegi ei öelnud: „Enemik inimessi tahavad kindustatud tasu ees. Nad ei oleks rahuldunud igal näeval värske magnaga; nad tahavad aitu täis viljaga igaks päevaks“. On kerge olla lahke käega, kui tagavaraaial on hästi täis; aga lugu on hoopis teine, kui kraandime vaka põhja.

Sarepta lesknaisi hinnati väga taevas, sest Õnnistegija valis teda oma kõnes usu näiteks. Meie kunagi ei või teada, kui palju selle naise usk Jumalasse valmistas Eliast ette kriisile Karmeli mäel.

Kui silda on õige Jumala ees, siis me oleme valmis kutsule igal ajal ja võime ütelda Jesajaaga: „Siin ma olen, läkiti mind.“
Sarnane on aiuke teenistus, mis saab Kristuse tunnustamist ning kuulab sõnu: „Hästi tehtud!“

Lugege ja levitage Sõjahüüdu!

Esikülje pildi iuurde.

Sea oma kurss tähe suunas!

KEDAGI vana merimeest külastas sageli poistejõuk, kui laev peatus teatud sadamas, ja nad kuulatasid hoolikalt merimehe huvitavaid jutte tema kogemustest pikil reisel. Vanal mehel oli eriline harjumus, mis äratas poiste uudishimu. Ta lamas sageli ülval laevalael selli ja vaatles tundide kaupa särava näoga õhtutähte, kuna ta käed olid pühalkult koos rinnal.

Poised aimasid, et ta võib jutustada midagi tähest, ja kui nad ühel valkssel õhtutunnil leidsid teda jälle lamamas samas asendis, võtsid nad julguse ja palusid teda jutustada sellest. Vana Nigulas viibis natuke vastusega, aga päälle järeleõmlemist ütles ta liigutatud häälele:

„Ja, ma pean tänama seda tähte ja tema Loojat minu elu ja mu hinge päästmise eest — aga ma usun, et teie olete veel liig noored selle mõistmiseks.“

„Oh ei, jutusta meile, Nigulas. Võib-olla see on kaunim kõigest su jutudest.“

Vanake pani kõiekimbu päa alla ja algas: „Sellest on möödunud kakskümmend neli aastat ja meie olime siis öösel väljas merel hirmusa tormi käes. Tuul puhus halastamatult ja lained olid kõrged ning meie olime kannis viltsa laevaga hädaohtliku kalda ligidal. Mässavad lained lögid tõukasid meid igal hetkel ranna ligemale, ja enne kui suutsime takistada seda, olime juba kesk murdlaineid. Meie kapten oli vahva merimees. Kui ta mõistis olseisvat hädaohu läks ta ise tüüriratta juurde ja tegi kõik võimaliku meie vaimustamiseks, et meie ei kaotaks julgust. Ta ise oli haige suremas, aga tema usus tugev vaim võitis ihulist nõrkust, ja hääletoru läbi jagas ta välja käske sarnase jõuga ja kindlusega, et igaüks meie seast muutus sel silmapilgul

TÕSISEKS MEHEKS.

„Nigulas! hääldis ta, kui tuul viugus kõites ja mastid praksumis, „tule ja seisa siin minu kõrval! Näed sa tähte sääl ülval?“

„Jah, kapten,“ vastasin talle. Kapten jatkas: „Kui minu jõud peaks raugema, et ma enam ei suuda seista oma kohal, siis sea

laeva kurss tähe suunas, ja teie saate päästetud; aga kui sa võtad mingit teist kurssi, siis teie laev haetakse kaljude vastu ja teid maetakse merelaintesse. Ja ära unusta, Nigulas, et on veel teine täht, mida sa ei pea kunagi laskma silmist, kui tahad kord jõuda päästetuna kindlasse sadamasse.“

Ma sain aru, mida kapten mõtles; ta juhtis mind Kristuse juurde. Meie kapten oli nimelt kõige jumalakartlikum ja puhtaima südame tunnustusega merimees, keda üldse olen kohanud, ja harva lasks ta mõnd võimalust mööduda, ilma et ta ei oleks ütelnud mõnd sõna, mis on tähtis meie hinge päästmisele. Ta oli parim õpetaja, keda olen kunagi kuulnud.

Olen viibinud mitmel matusel ka kindral maal ja kuulnud õpetajaid ütlevat pühi sõnu: „Põrmust oled sa võetud“ jne, aga kunagi ma ei ole kuulnud sarnast kõla kellegi hääles, kui meie kaptenil, kui ta matusel laeval ütles: „Nii anname nüüd meie armastatud venna ihu meresügavusele.“

„Aga kas ta pidi siis lahkuma sellel ööl tüüriratta juurest?“ küsis keegi poiss kannatamatult.

„Ja, lapsed,“ ütles vanake ja kuivatas pisarat, „tema tund oli tulnud. Kui ta ei suutnud enam, hüüdis ta raudse häälega: „Seadke kurss tähe järele, ärge kaotage seda silmist!“ Päälle seda aidati teda alla kajutisse, ja ma ei näinud teda enam kunagi elusalt. Kui ma mõistsin, mida oleme kaotanud, palusin ma, et mind seotakse tüüriratta külge, et võiksin täita oma kapteni käskke, kas või surmani. Torm muutus ikka tugevamaks ja tugevamaks, pisarad mu silmis tegid mind peaaegu pimedaks, aga siiski — ma pidasin kogu aeg tähte oma silme ees, ja hädatunnil laulsin kõigest südame laule Petlemma tähest, mida mu ema õpetanud mulle kodus. Päälle kahetunnilist heitlust kaljude ja madalikkude vahel, pääsesime hädast. Täht oli juhatanud meid. Meie võisime puhata ja olla tänuhulik Jumalale päästmise eest.

Kui häda oli möödunud, läksin ma alla kajutisse.

Lina oli väljalootatud meie surnud kapteni keha üle, aga ta me-

helik, aus ja väljendusrikas nagu oli katmata.

Minu, kes olin tookord kõva südamega madrus, ei suutnud jääda külmaks. Samal ajal kui pisarad vahetpidamatult tilkusid armsale näole, kummardusin ja suudlesin teda. Päälle selle heitsin põlvile tema kõrvale ja hüüdsin Issanda poole, et tema juhiks mind läbi elutormide, nii nagu ta sellel ööl päästnud meid kõigest hädaohust.

JA MU PALVE SAI KUULDUD.

Päälle selle öö ma ei ole kunagi kaotanud tähte silmist, vaatamata mu paljudele pattudele ja puudustele.

Nüüd te mõistate, poised, mispärast olen sarnane tähtede vaatleja. Vaadake sinna! Just praegu ta paistab jälle põgeneva pilve tagant. Vaadake, kuus ta särab selgesti!

Nii oli ka minu Issandaga ja Õnnistegijaga. Kui ma uskusin, et olen kaotanud teda, oli ta siiski mu ligidal ja koputas mu südameksle oma Püha Vaimu läbi. Aga pilved — minu patt ja üksikõiksus — olid varjanud teda nii kaua minu eest.“

Vanake vaikis silmapilguks; päälle selle ta ütles väriseva häälega:

„Poised, te olete veel noored, elu on teie ees, aga seadke oma kurss tähe — Petlemma tähe — järele.“

Siis võib öö muutuda nii pimedaks ja lained kerkida nii kõrgele kui nad ial soovivad; täht juhatab teid kindlasti igavese rahu sadamasse.“

Ja, poistel oli õigus. Jutustus tähte üle oli Nigula parim.

MIS ON ÖNN?

Armastus on önn, ja kes kasvab armastuses, kasvab sellepärast ka õnnes, ja armastus on tema pilt meis. Kui talan sarnaned enam tehakse, peab armastus kasvama, ja ma ei tohi kunagi lubada endale mingit madalat isekust valitiseda oma sidamets.

USU JÕUD.

(Algus 5. ltk.)

olgu see valguseks neile, ja eriti neile, kes on patuvangid, ja kellel puudub igaugune lootus vabanemisele.

Kas sa ei soovi võita seal, kus sa kaotaisid katsumise tunnil? „See on võimuis, mis maailma ära võidab, nimelt meie usk“ (1. Joh. 5:4). Soovid sa kogeda võidurõõmu iga sind haarava patu üle; tahad sa kuulda oma elus Jumala kiitust „hästi tehtud“? Kõik see on võimalik elava ja kindla usu kaudu Jumalasse.

See on võimuis, mis maailma ära võidab — nimelt meie usk!

Mõnda meie rahvusvahelisest Päästarmee.

Inglismaa.

INGLISMAA on Päästarmee sünnipaik ja oli kuni 1880. a. tema ainuke lahinguväli. Asutaja (juti. William Booth) algas koosoleku tegevusega hoolitussejätetud vaeste seas 5. juulil 1865. a., kogudes enda ümber oma töөлisi ja ümberpöörnuid, nime-tades liikumist „Kristlikuks Misjoni-ks“, mis levis peagi ka provintsi-linnadesse. 1877. ja 1878. aastate jook-sul võeti tarvitusele militaarseid ni-metusi, meetode ja valitsusviise. Siin sai organisatsioon tuttavaks rahvale „Päästarmee“ nime all, ja asutaja „Kõndralina“. Selline muudatus tõi tööle suurt edu; tuhanded hinged või-deti Jumalale ja palju korpust asutati kogu maal.

Koosolekuid peeti Šotimaal (Edin-burgis) 1869. a.; esimene püsiv töö asutati Glasgoviis 1879. a. Wales'is avati tuld 1875. a. ja Iirimaa 1880. a.

Esimised aastad „kaheksakümnes“ olid võitlusaastad määratlejatega, „skeletlarmega“, politseiga, ajalehte-dega, valitsusega ja kõige parema kihi rahvaga. Vangistused ja päälitungs-mised olid harilikud. Ühel aastal (1882) käsitleti brutaalselt 669 ohvit-seri ja sõdurit ning kaheksakümne-d kuus vangistati.

Briti territoorium on alanud mit-me uue tööhargu kogu Armees maailmas. Praegune ülemaailmne muusikaline jõud tegi oma algust puhkpillidega Salisbury's; esimene korpuse orkester moodustati 1879 a. Consettis. Orkest-ri juhatajate koosolekut said oma al-guse Claptonis 1899. a. Ablaandmise töö rajati 1887. a.; sõdurite ja meri-meeste ühingu asutati 1895. a.; kodu-ühing 1907 ja häatahtlikkude ühing 1930. a.

1890. aastal alati noorsoo töega, pi-dades pühapäevade grupikoosolekuid, andes õpetusi piiblist ja usu üle. Hil-jem alati pühapäeva hommikuste koosolekutega, kus antakse instrukt-siooni piibli ja Armees õpetustest. Armastusside sai oma alguse 1892. a., noorsoo legioon 1896. a., korpuse ka-dettide brigaad 1896. a. Esimene ühendatud noorsoo päev oli 1900. a. Elupäästjate organisatsioon tegi oma alguse skautidega 1913. a., millele järgnesid gaidid 1915. a., seltsimehed (hundipojad) 1917 ja päikesekireid 1921.

Briti territoorium saatis esimene kord oma ohvitseri välismaale 1880 ja on jatkanud seda seni suurel arvul. 1886. aastal saadeti teele suur grupp ohvitseri (50). Samal aastal alati ka enese-ärasalgamise nädalaga.

Praegu on Briti territooriumis 6135 ohvitseri, kes töötavad 1837 keskuses.

Teateid tuleliinilt

Tallinna 1.

Möödunud kuu oli täis ette-valmistusi, jõupingutusi ja kõiges oli näha ja tunda Jumala ligiolu. Nagu eelmistel aastatel, korraldasime ka sel aastal Lucia-päev. Kuigi meile see komme on võõrsilt toodud, siiski tuntakse huvi selle vastu. Saal oli täidetud rahvahul-gast, kes olid huviga kaasas kõigega, mida kanti ette.

23. det. korraldati jõulupuu puudustkannatajatele perekondadele. Teelaud oli kaetud. Kiitlavalgustus tuletas meel-de Jeesuse sündimispäeva lähenemist. Koosviibijad võisid venitada, et see pole ainuke rõõm ja ka mitte jäädav, kui omada mingisugust maist väärtust, vaid see kingitus on palju rohkem väärt, mida toob Jeesus rõõmu ja valguse kujul hingesse ja mis on igavene.

Jõuluühmikul kogunesime kl. 7, et kiita Jumalat kingitu-se, Jeesuse, eest. Sama eesmär-

Tallinn 2.

Algasime viimasel kuul Ju-mala abiga erilist päälitungi pimeduse vägedele ja me ole-mes tunned, kuidas Tema on õnnistustega ligi olnud. Jumal on ka annud näha tagajärgi, et hinged on tulnud kahtsuspinge-le. See on suur rõõm ja me täname Issandat kõige eest.

Mitmed hinged, kes põlvita-sid Issanda ees ja omasid an-deksandamise tunnistuse oma südames, on tunned ka, et Lu-nastajate kutsutud võitlema neid, ja nii oleme võinud uusi nekre-ruiteid vastu võtta.

Siis pakkus ka palju huvi Lucia õhtu 8. detsembril. Saal oli täis inimesi, kes jäljisisid ettekandeid suure hoolega. Jumala õnnistused olid ligi sellel koosolekul. Kui mõtle-mes tagasi, peame ütlemä, et kogu aasta igal päeval, igal tunnil on Issand ise meid saat-nud. Tema armu varju on jään-d kõik raskused ja hädad,

Rakvere korpuse pühapäevakooli lapsed juhatajatega.

giga olime kogutud ka järg-mistele koosolekutele. Kolman-dal pühäl pärast lõunat oli pühapäevakoolilaste jõulupuu. Lapsed laulsid ja ütlesid särasilmil salme, mida nad olid õp-pinud, ja rõõmustasid väike-se kingituse — jõulupakikese üle. Lapsed kandsid ka ette „Küm-me väikest küünalt.“ Võisime õppida, et maailm on osav mee-litama, kuid üks väike küünal, kes on ustav, kõikumata, võib näidata teed neile, kes eksinud.

S. Muusekap, kapt.

mis on kohtanud meid minevi-kus.

Selle teadmise-ga, et Tema tahab ligi olla ka tulevikus, algame uut aastat ja läheme rõõmsasti edasi, lootes Ta pääle.

Joh. Padar, leitn.

Tartu.

Möödunud kuu algul oli kor-puse aastapäev.

Külalisi oli sel puhul teistest kogudustest ja kapten V. Muul Rakverest. Jumala õnnistused

olenevad ühendatud mee-lest, nii õnnistas Ta meid! Hu-vi Lucia-õhtu vastu oli suur. Mitmetel ei olnud võimalik lei-da enam istekohta meie suures ruumis. Koosoleku lõpul tuli-me otsusele, et peame kordama seda teinekord. 17.—19. det. oli ette nähtud jõululaat, asjad aga lõppesid neljapä. ja reede õhtuga, ning laup. oli laste Lu-cia-õhtu tee ja Lucia kassi-dega.

Kõige rohkem aga rõõmusta-me otsivate hingede üle kaht-suspingil. Oh, et maailm jääks neile pühkmeiks, ning nende elu oleks pühendatud Jumala teenimisele! Uus aasta — uus elu!

H. Eimann, kapten.

Rakvere.

Neid ridu kirjutades Rakve-re korpuse tegevuslõpust läinud aasta viimasel kuul, tõuseb mu südamest tänutunne Issandale, meie õnnistegijale Tema abi ja õnnistuse eest, mis oli suur ja mõtmatu.

Algasime tööga mure ja kar-tus hinges, kuidas see siin kõik läheb. Aga nüüd olles üks aeg siin töötanud, pean tunnistama, et see on olnud kaugel üle loot-uste. Koosolek koosoleku järe-le tulevad lapsed, noored ja vanad hulkadena meie ruumi, mõnikord on meie avar ruum veel liigagi väike. Rännaku ajal oli meil rõõm paluda palu-ide otsijatega, kes ka leidsid mida otsisid — andestust ja rau-hu. Mitmed neist on otsustanu-d ühineda Armeega ja on vastu võetud prooviliikmeteks nekrutiteks, püüdes jälgida Armees Asutaja mottot: „Pääs-tetud, et teisi päästa!“ Pühä-päevakoolis ja lastekoosole-kuil käib lapsi hulkadena, mit-med on palunud omale puhas südant. Samuti noortelegiooni ja koduühingu koosolekuist on osavõtjaid palju. Lucia-õhtu vastu oli huvi eriti suur, nii et ettekannet tuli korrata veel ühel õhtul.

Jõulupäjad töid puudustkan-natavate perekondade toetami-seks ilusa abi. Täname kõiki kaasaaitajaid valvekoral ole-mise ja annetuste eest, Jumal õnnistagu Teid rikkalikult! Leitnant ja mina soovime kõi-gile õnnistusi ja edu uuel aastal!

V. Muul, kapten.

Teie olete lahkesti tervitatud meie koosolekuil eeltuleval aastal.

- Tallinna I korpust Karu tän. 16. (Juudi koolimajas.)
- Tallinna II korpust Toompuiestee 19.
- Tallinna III korpust Pärnu maantee 92.
- Tartu korpust Tähe tänav 124.
- Rakvere korpust Pikk tänav 39.

I G A L

pühapäeval kell 10.30 ja 17.30, teisipäeval, neljapäeval ja laupäeval kell 17.30.

PÄÄSTEARMEE JÄRELÜURIMISE BÜROO

otsib kadunud isikuid, nii Eestis kui ka välismaades. Täna-des kogu maailma ümbr-itsevat Armees organisatsiooni, on korda läinud paljusid leida. Maks: Eestis — Ekr. 3.—

Välismaal — Ekr. 5.—

Laulgem Jumalale!

1. Päästjale Eestil! me laulame rõõmsalt, Päästmist veel kõigile kuulutame. Vastaste väed meie Päästja kõik võidab, Ta järel käies me võidame ka.

Edasi sõtta! Lootes Ta päale, Lauldes kõik läheme võitlusele. Pühale lipule truuki me jääme, Päästjale Eestil! hüüame veel.

2. Päästjale Eestil! Nüüd boolega tööle, Hingesid nõutakse kord meie käest. Tuhanded pattudes hukka veel läevad, Päästke neid kõiki, ol päästke me püüd.

3. Päästjale Eestil! Me hüüdsõna olgu! Kohtupäev kätte on jõudnud ju pea. Eksinud otsige, koju neid viirge: Päästja nii käseb, oh kuulge Ta häält!

2. (Rootsi lisa 286.)

1. Ma laulan halleluujat, mu hing on õnnelik, Ma laulan halleluujat, mu rahva rikkalik, Sest Jeesus mulle päästmist tood, Kui rahvas teda risti pöön. Ma laulan halleluujat, mu patud võetud kõik.

Koor: Halleluujat! (6 korda.)

2. Ma laulan halleluujat, mind Jumal lapseks teind, Ma laulan halleluujat, mul Jeesus armsaks saand. Ma sõdin rõõmsalt Issandaga. Mu jõud on ainult Jumalaga. Ma laulan halleluujat, sest võit mul kindel ees.

3. Ma laulan halleluujat, kui surma-kaidal lään, Ma laulan halleluujat, sest varsti Jeesus näen. Ta armu päikse tugesid, Jõest läbi lähen hõisates, Ma laulan halleluujat kord õndsalt rahumaal.

3.

1. On su elu kui üks raske maa? Jeesus on mu laul ja rõõm. Rõhub sind sinu risti koorem ka? Jeesus on mu laul ja rõõm. Armastus mul ikka näitab ta, Tuharivah mind oma armuga, Ise on mu vend ja sõber ka. Jeesus on mu laul ja rõõm.

Jeesus on mu rõõm, Jeesus on mu rõõm! Jeesus on mu laul ja rõõm. Jeesust tahan ma ikka meelsalt teenida. Jeesus on mu laul ja rõõm!

2. Ehk küll vaenlasti on igal pool, Jeesus on mu laul ja rõõm. Ehk küll jalgadele pandud pael, Jeesus on mu laul ja rõõm. Kristus ise käinud meie eel. Võitlused ta võitis oma teel. Ta mu rõõmpõlv lootus ikka veel, Jeesus on mu laul ja rõõm.

3. Kui kord seisian taeva ukse ees, Jeesus on mu laul ja rõõm. Siis on mõnda rännak maailma sees. Jeesus on mu laul ja rõõm. Läbi igaviku laulan ma Tema au, kes oma verega Otsis mind ja päästis patust ka. Jeesus on mu laul ja rõõm.

4.

1. Edasi, nii Jeesus käisib, Vahvad võitlejad, Jehoova väes; Kandke rõõmsalt! Päästmisteadet — Jeesus annab võitu meil. Kuulge, pattused veel aapi hüüdvad, Hukatuse teedel nad. Räägi sest, et Jeesus teeb neid vahaks. Oh mis ilus sõnum see.

Edasi, me võitu saame, ; Halleluujat, ; Edasi, me võitu saame Kalli Jeesu vere väes.

2. Edasi, meid Jeesus saadab, Iga patuvang veel vahaks saab, Kui ta alandlikult palub, Jeesus teda vabastab. Põrgu ja maailma hirmsad võimud Issanda ees kohkuvad; Tema nimel langeb kurjusvägi, Vaenlased kõik lahkuvad.

3. Edasi, kõik võitlusele! Ülendage Jeesust merele, maal. Näita armastust, mis omad, Kuule Eluandja häält. Räägi kõigile, kes rusuks peksid Oma patukoorma all, Et võib siiski Jeesus armu anda — Päästmine on vaba, prii.

5. (Rootsi lisa 290.)

1. Jeesus rikas heldus allikana keeb Rikkalikult voolab — rõõmsaks, puhataks teeb.

Voolab, voolab, Jeesu heldus rikkalikult voolab nüüd.

2. Lepituseohvriks Jeesus andis end, Sest nüüd võib ta päästa patuorja — mind.

3. Imelikult lained siia kaldal tulnud, Armujööde meile taevast rahu tood.

4. Ja need lained tõstvad mind siit põrmu seest, Ja mu hinge viivad Iisa majja tõest.

6.

1. Kord pidule koguvad Siis maailma kaartest nad, Ei põhjamaa jääd, ei kuumuse vood Neid tulemast rakkita. Neil eesmärk on taevalinn, Kus armastatud Jeesus on. Igavesest igavest kõlab laulhääled.

Siit tormistelt meredelt Ja kirubuse radadelt Nad ruttavad ka ja jõuavad pesu su sisse, Jeruusaaleni! Neid peigemeis ju ehitab Nüüd pruutliku riidega, Siis nad läevad Siionisse Suure rõõmuga.

2. Küll määratu suur see hulk Seal kodumaa randadel! Ei patt ega surm, ei vaenlaste hirm Säl rahust ega rikkuda. Ei nuttu, ei leinamist, Ei lahkedes kurvastust; Kandit hääled helisevad Talle kiituseks.

3. Nüüd värv on lahti veel, Võid astuda — etuete! Kui — Kristusest sa läed sisse, siis ka Võid püüas kord viiuda. Meil ase on valmistud, Säl hu minu hinges jääb. Oma Juhü nagu igas tormis näen.

Diivisikomandöri major A. W. LOCKYERI

külaskäik Eestisse

Neljapäeval, 31. dets. Tartu, kl. 6.00 õht. Sõdurite koosolek; kl. 7.30 õht. Valguspiltidega loeng „William Booth'i elu“; kl. 11.00 õht. Vana-aasta õhtu koosolek.

Reedel, 1. jaan. Tallinna 1., kl. 10.30 h. Ühine puhiatuskoosolek; kl. 3.30 p. Ühine muusikakoosolek; kl. 7.30 õht. Päästmiskoosolek.

Laupäeval, 2. jaan. Tallinna 3., kl. 7.30 õht. Päästmiskoosolek. Pühapäeval, 3. jaan. Tallinna 2., kl. 10.30 h. Ühine puhiatuskoosolek; kl. 4.00 p. 1. Sõdurite koosolek.

Esmaspäeval, 4. jaan. Tallinna 1., kl. 7.30 õ. Valguspiltidega loeng „William Booth'i elu.“

Teisipäeval, 5. jaan. Rakvere, kl. 7.30 õ. Päästmiskoosolek.

7.

1. Küll suuri asju ma piibli seest näen, Siis päale sagedast mõtlema lään. Imede imest küll suurem on see, Et Jeesus õrnasti armastab mind.

... Küll suur mu rõõm, Ta armastab mind ... Armastab mind, jah mind.

2. Jeesus mind armastab, armastab tõest; Armastus taevast! Ta maailma tõi, Armastusunnast! Ta suri mu eest; Oh ma tean; tõest! Jeesus armastab mind.

3. Kui keegi küsiks mult, kuidas ma tean? Kiitust! Ta nimel, ma ütelda võib: „Jumala Vaim minu sidame sees Tunnistab ikka: Ta armastab mind.“

4. Kui on üks laul vaid, mis laulda ma võin, Kui Tema luu sees Kuningat näen, Kõlgu igavest siis minu laul; „Imede ime, Ta armastab mind!“

5. Ses kindlas teadmises rahul mu hing, Uskudes Jeesust. Ta õnnistab mind, Hirmudes põgeneb saatana mu eest, Kui talle ütlen, et Jeesus mu Vend.

8.

1. Laulame kõik nüüd ühtlasi: Jumal on hääl! Rahvaste hulgad, inglikoort: Jumal on hääl! Ärgaku üles me gajad, Et vere läbi päästmist saaks, Siis kiituses kõik laulaksid: Jumal on hääl!

... Jumal on hääl! ... Laulame kõik nüüd ühtlasi: Jumal on hääl!

2. Laulgem, et kõlaks igal pool: Jumal on hääl! Armuland taevast kaetud meil: Jumal on hääl! Veri meid patust puhastab, Vaim meile valgust, elu toob. Sepärast kõlab laulukoor: Jumal on hääl!

3. Issand on sõbraks, Isaks meil. Jumal on hääl! Õndsate osa taevast sääl, Jumal on hääl! Ta arm on meile täielik, Meid igast murest läbi viib. Avanud taevaukse ta: Jumal on hääl!

KOORD.

1. ... Kõike, mis mul on, ... Pühitse ja tarvita Kõike, mis mul on.

2. ... On sul meeles ... Kõik mis Jeesus su eest kannatas? ... On sul meeles, ... Kuis Ta suri risti puul?

3. Ta otsis ja leidis, kui olin pime ja abitu, Ta otsis ja leidis, milline auuline päev.

4. ... Jeesus ei jäta meid, ... maa ja taevast hukkuvad, kuid Jeesus ei jäta meid.

5. ... Oma Juhü nagu igas tormis näen, ... Kuigi lained mõhavad, Rahu minu hinges jääb. Oma Juhü nagu igas tormis näen.

Mõõga ja kilbi brigaad.

Piiblikestid jaanuaris 1937.

2. Moosese raam.		R. 15.	R. 15.
R. 1.	1—14	E. 18.	10:16—29
R. 2.	22—10	T. 19.	11:1—10
P. 3.	2:11—25	K. 20.	12:1—14
E. 4.	3:1—12	N. 21.	12:15—28
T. 5.	3:13—22	K. 22.	12:29—39
K. 6.	4:1—17	L. 23.	12:40—51
N. 7.	5:1—13	P. 24.	13:17—22
R. 8.	5:14—23	E. 25.	14:1—14
L. 9.	6:1—13	T. 26.	14:15—31
P. 10.	7:1—13	K. 27.	15:1—19
E. 11.	7:14—25	N. 28.	15:20—27
T. 12.	8:1—15	R. 29.	16:1—16
K. 13.	8:16—32	L. 30.	16:17—36
N. 14.	9:1—12	P. 31.	17:1—16

PALVEAINED.

- Jaan. 3. Üksildased ja vanad.
 „ 10. Mittekristlikud maad.
 „ 17. Kanada ja Newfoundland.
 „ 24. Lõuna-Aafrika ja Rodeesia.
 „ 31. Tõõta tõelised.

„SÕJAHÜÜD“ VÕITLEJATE NIMESTIK

Nr. 89. — detsember 1936.

Ohvitserid:

- Ltn. J. Padar 60, kapt. J. Matveus 55, ltn. A. Tennen 52, ltn. A. Hõbelaid 40, kapt. V. Muul 30, ltn. H. Pansoo 30, kapt. S. Muusekanta 25, kapt. H. Elmann 25.

Allohvitserid ja sõdurid.

- Sõd. M. Rosenberg 100, sõd. E. Hausvalter 100, seers. A. Kreos 50, seers. F. Leeman 43, envol L. Bakul 40, muus. C. Tealane 35, seers. L. Rattik 30, nekr. A. Vistinghausen 30, lapssõd. I. Silver 30, seers. E. Viikman 25, seers. J. Kanter 25, k-k. H. Pärn 25, k-k. E. Kõll 25.

„SÕJAHÜÜD“ ilmub 1 kord kuus. Tellimise hind postiga aastas 1 kr. 25 s., ¼ a. 70 s. Üksiknumber 10 s.

Ilumisaeg: 31. detsembril 1936. Vastutav toimetaja: kapt. L. Luther. Välvajandja: Päästearmee.

RAHVUSRAAMATUKOOL
 AR